

går tilbage og ændrer lovforslaget, så det lever op til de krav, som vi har stillet, så vil vi da også gerne være med. Men vi kan ikke være med til et forslag, der, som jeg lidt hørte ministeren sige nu, går ud på, at de mennesker, der ikke har råd til at gå til advokat, skal have mulighed for at få et andet produkt, som altså kan leveres af folk, der ikke har nogen uddannelse, ikke har nogen forsikring, ikke er undergivet de samme kontroller.

Det vil for mig svare til, at man på det medicinske område siger, at folk skal betale for en kirurg, og hvis de ikke har råd til det, jamen så kan de få en, der godt nok ikke har den samme medicinske uddannelse, men det kan jo også være godt nok, for hvad skal vi med al den uddannelse. Det synes jeg simpelt hen ikke er rimeligt.

Nu ved jeg godt, at jeg karikerer, hvad ministeren sagde. Jeg tror godt, at der er nogle ganske få, der kan være gode til at give juridisk rådgivning uden at have taget en uddannelse. Men generelt mener jeg, at når vi taler om, at folk skal have rådgivning, som kan have utrolig stor betydning for deres liv – det kan være den, der sikrer, at de får en millionerstatning efter en arbejdsskade eller en trafikulykke – skal vi være sikre på, at rådgivningen også ydes af en, der er kompetent til at give den rådgivning, og som har en forsikring, der dækker, hvis man har givet en forkert rådgivning.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg egentlig godt kan lide sammenligningen med den medicinske verden, fordi den gør debatten lidt mere konkret for de borgere, der måtte lytte til den i dag.

Nu er det jo ikke al den rådgivning, som advokaterne giver i dag, der, kan man sige, er lige kompliceret. På nogle områder mener jeg altså sagtens – og det vil jeg fastholde – at en revisor, en ejendomsrådgiver, for så vidt en bedemand, der dygtiggør sig inden for det felt, bedemænd arbejder med i det daglige, vil kunne yde rådgivning af forbrugeren i visse typer sager. Selvfølgelig ikke i arbejdsskadesager, der går man nok ikke lige til en bedemand, men der kan måske være sager om dødsboer osv., hvor man ikke behøver at betale en dyr advokattimeløn, man kunne bruge en anden til at rådgive sig om, hvordan man udfærdiger nogle papirer.

Så hvis jeg skal bruge analogien til medicinske verden, vil jeg sige, at det da også vil være

vanvittigt, hvis det er hjernekirurgen, der skal uddele Panodiler på apoteket. Man må prøve at se tingene lidt i en sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det prøver jeg bestemt også. Nu er der også meget stor forskel på timelønnen hos nogle af topadvokaterne fra erhvervslivets område til en række andre advokater, der sidder med andre typer sager.

I stedet for at sige, at fattigrøvene skal have nogen, der ikke har uddannelse og ansvarsforsikring, kunne man jo overveje at sige, at man udvider retshjælpsordningerne, lever op til det løfte, man gav, dengang man lagde moms på advokatsalærerne, hvor man lovede, at den indtægt, der kom, så skulle gå til retshjælp, så de, der ikke havde råd til at betale advokatydelserne, også kunne få den.

I dag er der en indtægt på omkring en milliard på advokatsalærerne. Hvis man gav den til retshjælp, så ville der være mange flere, som kunne få den advokatydelse, de havde behov for. Jeg vil sige til ministeren, at selvfølgelig kan man – ligesom man har sagt, at skødeskrivningen er blevet givet fri, således at ejendomsrådgivere godt må skrive skøder – også se på andre juridiske områder for at se, om man her kunne give dem fri. Men det er bare ikke det, ministeren gør.

I lovforslaget her åbnes der for, at man kan markedsføre sig på alle områder med juridisk rådgivning, uden at man har uddannelsen, og især uden at man har den forsikring, som kan dække borgeren, hvis det går galt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Line Barfod anvendte et udtryk, der startede med fattig, og så blev det afsluttet med et andet ord. Hvis vi skal bruge det udtryk senere i debatten, foretrækker jeg, at vi nøjes med den første halvdel af ordet. Det svarer til parlamentarisk skik.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det taler til fru Line Barfods fordel, at fru Line Barfod i sin ordførertale indledte med at indrømme, at hun er advokat. For jeg må sige, at det jo lyste ud af det spørgsmål, der blev stillet, at det her for Enhedslisten handler om at bevare et advokatmonopol. Det var i hvert fald den